

Til nr. 19 (Overskrift til kapitel 29)

Det foreslås, at overskriften til kapitel 29 ændres til »Gældssanering i forbindelse med konkurs«. Ændringen skal afspejle, at skyldneren efter de foreslåede regler, jf. lovforslagets § 1, nr. 20-26, ikke i alle tilfælde selv skal være gået konkurs for at kunne få gældssanering efter reglerne i dette kapitel.

Til nr. 20 (§§ 231-231 b)

Til § 231

Det foreslås, at anvendelsesområdet for reglerne om gældssanering i konkurs udvides til at omfatte en række yderligere situationer, hvor der ansøges om gældssanering i forbindelse med en konkursbehandling.

Bestemmelsens *stk. 1* og *2* opregner den persongruppe, hvor reglerne anvendes, og angiver, hvornår begæringen om gældssanering skal være indgivet.

I *stk. 1* opstilles den overordnede tidsmæssige betingelse, at begæringen må være indgivet, inden skifteretten indkalder til den afsluttende skiftesamling i konkursboet. Bestemmelsen finder anvendelse, uanset om boets slutes efter konkurslovens § 143 eller med regnskab og udlodning efter konkurslovens §§ 151-152.

Efter *stk. 1, nr. 1*, er en personlig skyldner, som er under konkurs, omfattet af regelsættet. Bestemmelsen svarer til den gældende § 231, *stk. 1, nr. 2*, i konkursloven om gældssanering i konkurs.

Efter *stk. 1, nr. 2*, foreslås det, at reglerne om gældssanering i forbindelse med konkurs også skal finde anvendelse på den skyldner, hvis ægtefælle eller samlever er gået konkurs, såfremt skyldnerens gæld i det væsentlige stammer fra kaution eller lignende hæftelse for gæld, som ægtefællen eller samleveren har pådraget sig ved erhvervsmæssig virksomhed. Lignende hæftelse kan f.eks. dække visse garantiforpligtelser.

Reglen indebærer, at det er uden betydning, om den uoverskuelige gældsbyrde stammer fra en erhvervsvirksomhed, som er drevet i skyldnerens eget navn eller i ægtefællens eller samleverens navn.

Erhvervsmæssig virksomhed omfatter de tilfælde, hvor virksomheden har været ægtefællens eller samleverens hovedbeskæftigelse. Virksomheder af mere hobbybetonet karakter, herunder f.eks. »garagesalg« af vin og lignende, vil ikke give skyldneren eller dennes ægtefælle eller samlever mulighed for at få gældssanering efter de foreslåede regler om gældssanering i forbindelse med konkurs. Det samme gælder i det tilfælde, hvor en lønmodtager har pådraget sig gæld ved fejlslagne investeringsprojekter f.eks. ved tegning af

anparter uden sammenhæng med skyldnerens erhvervsudøvelse.

Bestemmelsen stiller krav om, at skyldnerens gæld i det væsentlige skal stamme fra erhvervsmæssig virksomhed eller sikkerhedsstillelse herfor. Stammer gælden ikke i det væsentlige fra sådanne forpligtelser, men har gælden derimod karakter af forbrugsgæld eller lignende, vil skyldneren være henvist til at søge gældssanering efter reglerne i kapitel 25-28.

I de tilfælde, hvor skyldnerens gæld er af »blandet« karakter, og hvor der både eksisterer gæld, som har karakter af forbrugsgæld, og gæld fra erhvervsmæssig virksomhed eller sikkerhedsstillelse herfor, vil det bero på en konkret vurdering, om kravet er opfyldt.

Ved denne vurdering må der foretages en konkret afvejning af størrelsen af den gæld, som knytter sig til den erhvervsmæssige virksomhed og skyldnerens øvrige gæld, herunder bør der f.eks. indgå en vurdering af, om skyldneren eller dennes nærtstående har trukket store lønindtægter ud af en virksomhed etableret i selskabsform og om en personligt ejet virksomheds kassekredit har været anvendt til køb af private forbrugsgoder eller almindelige dagligdagsindkøb uden forbindelse til virksomhedens drift og lignende. Betingelsen vil sædvanligvis være opfyldt, hvis væsentligt mere end halvdelen af skyldnerens gæld stammer fra erhvervsvirksomhed.

Det er en forudsætning for at afsige kendelse om gældssanering efter den foreslåede regel, at ægteskabet og/eller samlivet bestod enten på det tidspunkt, hvor skyldneren påtog sig at hæfte for den erhvervsmæssige gæld, eller består på det tidspunkt, hvor skyldneren indgiver begæring om gældssanering i forbindelse med konkurs.

I *stk. 1, nr. 3*, foreslås det, at reglerne om gældssanering i forbindelse med konkurs endvidere skal findes anvendelse på den skyldner, hvis gæld i det væsentlige stammer fra kaution eller lignende hæftelse for gæld, der er pådraget et selskab, såfremt skyldneren, dennes ægtefælle eller samlever tilsammen direkte eller indirekte ejer en væsentlig del af dette selskabs kapital. Betegnelserne »selskab« samt »direkte eller indirekte« skal forstås i overensstemmelse med principperne i konkurslovens § 2, nr. 2.

Reglen indebærer, at det er uden betydning, om den uoverskuelige gældsbyrde stammer fra en erhvervsvirksomhed, som er drevet i eget navn eller gennem et selskab.

I de tilfælde, hvor selskabet ejes helt eller delvist af ægtefællen eller samleveren, omfatter den foreslåede regel tilfælde, hvor ægteskabet og/eller samlivet bestod enten ved skyldnerens påtagelse af hæftelsen for